

отъ само себе си, като прѣбита; прѣс-
тилката ся отвори, и житото на гълъбы-
тѣ ся испилѣ на земѣхъ. А тѣя като го
изгледа еще веднѣжъ, причерви ся дори
до бѣлото на очигѣ си, и като незнаеше
какво да прави, обърнѣ тутакъ си гърбъ
и побѣгнѣ въ къщи, бѣрза като мълвие.

Тогазъ ся чу да истронахѣ кола пѣт-
нишки, които слѣдъ малко влѣзохъ въ
дворѣтъ на помѣстїето. А вратарѣтъ от-
вори портытѣ, и каза на слазаящїгѣ отъ
тѣхъ князя Рѣшинина.

— Графинята излѣзе на вѣнѣ; защо-
то мыслеше че Ваше Высочество щѣхъ-
те да дойдете съ вечершнїгѣ параплавъ.

— Не ся спирахъ на еднѣ станціѣ,
каза той, и скокнѣ отъ колата. Между
това озѣрташе ся засмѣхъ, и ся вижда-
ше отъ всякъ странѣ честитѣ.

— Ако лицето му не лѣже, думаше
въ себе си Волскїй, като гледаше кня-
зя, кога ся научи каква е жена тѣя, безъ
друго ще да ѣхъ прѣзрѣ.

Отъ тамъ той трѣгнѣ низъ пѣтьтѣ, кой-
то водеше отъ Макеиллы къмъ католиш-
кѣхъ черквѣ. Къдѣ кѣгѣтъ на улицѣхъ
сѣгледа свещеника че идеше придру-
жаванѣ отъ еднѣ женѣ въ желѣны дре-